

Arrest

nr. 66 139 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, christen te zijn en tot de Okrika etnie te behoren. U bent geboren op 14 februari 1976 te Port Harcourt.

Als oudste kind was u verantwoordelijk voor uw zus en uw broers. U ontwikkelde diabetes. U ontmoette een zekere (C.) op de begrafenis van uw vader. Omdat je in Nigeria sterft als je diabetes hebt en geen geld hebt, stelde ze voor om u te helpen naar Europa te reizen. U ging hierop in en op 20 december 2010 verliet u Nigeria en reisde u met (C.), de persoon die u aan documenten hielp, naar een voor u onbekend land. De dag nadien zei (C.) dat u haar twintigduizend euro moest betalen en dat u dit geld via prostitutie moest verdienen. U gaf aan dat u het niet wilde doen, waarop ze het paspoort dat ze voor u liet maken terug nam, zodat ze een andere persoon naar Europa kon halen. Daarop overhandigde (C.) u aan twee onbekende mannen en deze mannen zetten u op 27 december 2010 af naast een expressweg in België. Op 29 december 2010 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren, omdat u vreest te zullen sterven indien u geen medische behandeling meer krijgt, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

*Er dient immers te worden vastgesteld dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalde immers **uitsluitend medische motieven** aan als reden om in België asiel aan te vragen en gaf expliciet aan in Nigeria nooit concrete problemen te hebben gekend noch met andere burgers, noch met de autoriteiten (gehoor CGVS, p. 7). U verklaarde dat u diabetes had en dat je – indien je geen geld hebt – je leven niet kunt redden in Nigeria en dat u daarom uw land verliet. U herhaalde nadien nogmaals dat u enkel en alleen omwille van uw gezondheid Nigeria verliet en om geen enkel andere reden (gehoor CGVS, p.7).*

Het door u aangehaalde probleem inzake de Nigeriaanse gezondheidszorg, betreft een algemene toestand die niet gelijkgesteld kan worden met een persoonsgerichte vervolging om redenen voorzien in de vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de voornoemde Vreemdelingenwet. Gelet op wat voorafgaat, dient dan ook te worden opgemerkt dat u voor de beoordeling van uw medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft uw verklaring dat u niet over voldoende financiële middelen beschikte om de nodige medische behandeling te krijgen (gehoor CGVS, p.7) dient tot slot opgemerkt te worden dat dit een louter economisch probleem is dat als dusdanig evenmin ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie of wijst op het bestaan van een reëel risico in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende de opvolging van uw vader door uw broer gaf u zelf aan dat u zelf als vrouw niet gekozen kan worden om op te volgen maar dat u wel verdrietig zou zijn moesten uw broers weigeren op te volgen én gedood zouden worden. U verliet Nigeria overigens niet omwille van dit probleem (gehoor CGVS, p.7-8).

Ook het feit dat (C.) – de mensensmokkelaar – u voorstelde om u reis aan haar terug te betalen door in de prostitutie te gaan, haalde u niet aan als probleem. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u haar zei dat u niet in de prostitutie wilde gaan, wat ze aanvaardde (gehoor CGVS, p.5-7).

Uit voorgaande blijkt dat u geen enkel element aanhaalt waaruit het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan afgeleid worden.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 51/4, § 1, tweede lid en § 3 en van artikel 54/7 van de vreemdelingenwet, een schending van de vereiste van de taalkennis evenals een schending van een substantiële vormvereiste.

Verzoekster stelt dat de talenkennis in hoofde van de adjuncten een door de wet opgelegde vereiste is zodat niet wettig kan worden besloten dat de door de wet voorziene verdeling van de adjuncten in functie van de talenkennis gerespecteerd wordt als vaststaat dat dhr. Bienfait, die het bewijs heeft geleverd van de kennis van de Franse taal, ook Nederlandstalige beslissingen kan nemen.

2.2.1 Waar verzoekster verwijst naar artikel 54/7 van de vreemdelingenwet dient aangenomen te worden dat zij artikel 57/4 van de vreemdelingenwet bedoelt.

2.2.2. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) blijkt dat de adjunct-commissarissen geen rijksambtenaren zijn in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, wat inhoudt dat zij niet worden ingedeeld bij een taalrol, in die zin dat zij enkel rechtsgeldige beslissingen zouden kunnen nemen in de taal van de taalrol waarbinnen zij benoemd zouden zijn (RvS 2 februari 2005, nr. 140.039).

Artikel 57/4 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de adjuncten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen het bewijs leveren van de kennis, de ene van de Nederlandse taal, de andere van de Franse taal. Uit artikel 57/9 van de vreemdelingenwet volgt dat de bevoegdheden (van artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de vreemdelingenwet) worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of bij delegatie, door zijn adjuncten. Ingevolge het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 15 januari 2010 houdende delegatie van beslissingsbevoegdheid aan de adjunct-commissarissen in individuele asiëldossiers (BS 27 januari 2010) hebben de adjunct-commissarissen de bevoegdheid om beslissingen te nemen in individuele asiëldossiers voor de bevoegdheden omschreven in artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de vreemdelingenwet. De adjuncten vervangen de commissaris-generaal voor alles, ook al zijn zij eentalig. Bijgevolg is in de onderhavige zaak de ondertekening van de Nederlandstalige beslissing door een adjunct van de commissaris-generaal, die geen bewijs heeft geleverd van de kennis van de Nederlandse taal, wettig.

2.2.3. Verzoekster voert geen concreet verweer ten aanzien van de bestreden beslissing in de mate dat deze haar de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus weigert. De bestreden beslissing vindt steun in het dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad wordt overgenomen.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,

dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS